Politechnika Łódzka

Wydział Fizyki Technicznej, Informatyki i Matematyki Stosowanej

Instytut Informatyki

Maciej Dzwonnik, 157831

System ekspertowy do oceny spółek giełdowych za pomocą analizy technicznej

> Praca inżynierska napisana pod kierunkiem dr inż. Jana Stolarka

Spis treści

Spis treści		iii
1	Wstęp 1.1 Cele pracy	1
2	Tytuł części teoretycznej 2.1 Podrozdział	3
3	Tytuł części z teorią własną 3.1 Podrozdział	5 5
4	Technologie i narzędzia 4.1 Język programowania	7 7 7 7 7
5	Wyniki badań eksperymentalnych	9
6	Podsumowanie i wnioski	11
A	Edycja i formatowanie pracy A.1 Kwestie techniczne	13
В	Płyta CD	15

SPIS TREŚCI SPIS TREŚCI

Wstęp

Niniejsza praca dotyczy inżynierii oprogramowania i systemów ekspertowych. W wyniku pracy powstał system ekspertowy do oceny spółek giełdowych za pomocą analizy technicznej. Temat ten został podjęty ze względu na brak istniejących darmowych rozwiązań, przeprowadzających analizę techniczną, które byłyby przyjazne dla użytkowników nie posiadających wiedzy z tej tematyki. Realizacja systemu została wykonana z wykorzystaniem podejścia funkcyjnego do tworzenia oprogramowania.

1.1 Cele pracy

W pracy stawiam następujące cele:

- Stworzenie systemu ekspertowego oceniającego spółki giełdowe przy pomocy analizy technicznej
- Wykazanie skuteczności powstałego systemu przez analizę porównawczą wyników generowanych przez aplikację i rzeczywistych zachowań cen spółek
- Opis zastosowania programowania funkcyjnego w procesie wytwarzania systemu ekspertowego

1.2 Przegląd literatury oraz uzasadnienie wyboru tematu

Temat analizy technicznej rynków finansowych rozwija się od przeszło 100 lat i wiedza z tej dziedziny cały czas jest rozszerzana. W obecnych czasach bardzo trudno jest jednej osobie, nawet jeśli jest ekspertem, przeprowadzić rzetelnie analizę techniczną wybranego rynku finansowego bądź aktywa na tym rynku w czasie, który pozwalałby na wykorzystanie wniosków z takiej analizy do wykonania pożądanych operacji na rynku. Stąd też potrzeba posiadania narzędzia, które będzie analizować przykładowo spółki giełdowe w czasie znacząco krótszym niż zrobiłby to człowiek,

a przy tym z taką samą bądź lepszą trafnością przewidywań zachowań cen. W mojej pracy podstawowym źródłem wiedzy na temat analizy technicznej jest ksiażka "Analiza techniczna rynków finansowych" [?] autorstwa John'a J. Murphy'ego. Wcześniej wspomnianym narzędziem wykonującym analizę z powodzeniem może być system ekspertowy. Taki system może za użytkownika wykonać obliczenia dla wszystkich potrzebnych wskaźników, a także wykorzystując posiadaną bazę wiedzy i reguł przeanalizować zależności pomiędzy wyliczonymi wartościami. Fundamentalną pozycją z zakresu budowy systemów ekspertowych jest pozycja "Systemy ekspertowe" [?] polskiego autora Jana Mulawki. Swój system ekspertowy do analizy technicznej postanowiłem stworzyć z wykorzystaniem funkcyjnego podejścia do programowania. Wybór taki podyktowany był chęcią poszerzenia swojej wiedzy z zakresu metodologii programowania, a także możliwością porównania wybranego podejścia z podejściem klasycznym. Do pisania aplikacji wykorzystałem jeden z dialektów jezyka Lisp, jezyk Clojure, który również poddam w swojej pracy podstawowej analizie. Więdze na temat języka Clojure czerpałem przede wszystkim z książki "Programming Clojure" [?] napisanej przez Stuart'a Halloway'a oraz Aaron'a Bedra.

1.3 Układ pracy

Struktura dalszej części pracy jest następująca: Rozdział 2 zawiera opis teorii ... Rozdział 3 przedstawia nową teorię wprowadzoną przez autora pracy ... Rozdział 4 opisuje technologie i narzędzia wykorzystane w pracy ... Rozdział 5 przedstawia wyniki badań / opis stworzonej aplikacji ... Rozdział 6 podsumowuje uzyskane wyniki oraz płynące z nich wnioski ... W Dodatku A zawarto uwagi dotyczące formatowania pracy z użyciem systemu LATEX. Dodatek B zawiera płytę CD z aplikacją stworzoną w ramach pracy...

Tytuł części teoretycznej

Ten rozdział powinien zawierać całą istniejącą teorię z której autor będzie korzystał w dalszej części pracy.

2.1 Podrozdział...

Tytuł części z teorią własną

Jeśli w ramach pracy autor rozwinął nową teorię należy zamieścić ją w tym rozdziale.

3.1 Podrozdział...

Technologie i narzędzia

W tym rozdziale należy krótko opisać technologie oraz narzędzie wykorzystane w pracy.

4.1 Język programowania

Uzasadnić wybór języka programowania

4.2 Oprogramowanie

Opisać oprogramowanie wykorzystane przy realizacji pracy. Poniższy podział na podrozdziały należy oczywiście odpowiednio dostosować.

- 4.2.1 Środowisko programistyczne
- 4.2.2 Wykorzystane biblioteki
- 4.2.3 Serwer bazy danych
- 4.3 Sprzęt

4.4 Techniki i metodologie programistyczne

Wymienić techniki programistyczne wykorzystane przy tworzeniu pracy, np. TDD, wzorce projektowe.

4.5 ...

Jeśli wykorzystano inne zewnętrzne technologie, bazy danych (np. obrazów) itd. niemieszczące się do żadnego z powyższych podpunktów należy utworzyć dodatkowe podrozdziały.

Wyniki badań eksperymentalnych

Ten rozdział zawiera opis wyników uzyskanych w ramach pracy. Jeśli praca miała cel badawczy należy skupić się na opisie przeprowadzonych eksperymentów oraz prezentacji i analizie uzyskanych wyników. Jeśli praca nie miała na celu uzyskania nowatorskich wyników, należy skupić się na opisie architektury stworzonej aplikacji. W obu przypadkach podstawowym celem tego rozdziału jest realizacja celów postawionych w rozdziale 1.1. Rozdział ten ma bezspornie pokazywać, że cele pracy zostały zrealizowane

Podsumowanie i wnioski

Podsumowanie jest, obok Wstępu, najważniejszym rozdziałem pracy. Należy tutaj jeszcze raz podsumować wykonane prace. Szczególny nacisk należy położyć na wkład własny autora i uzyskane oryginalne rezultaty. Należy odwołać się do celów pracy z rozdziału 1.1 – można je powtórzyć – i jasno wskazać, że zostały one zrealizowane (należy powołać się na wyniki z rozdziału 5). Wyniki należy podsumować zwięźle i precyzyjnie, np. uzyskano przyspieszenie algorytmu o X%..., skrócono czas o ... itd. Należy wskazać perspektywy dalszych badań.

Dodatek A

Edycja i formatowanie pracy

Pracę należy przygotować korzystając z systemu składu LATEX (czyt. latech). Bardzo dobre wprowadzenie do LATEX stanowi "The Not So Short Introduction to LATEX 2ε " [?].

A.1 Kwestie techniczne

Aby móc składać dokumenty z użyciem I^AT_EX należy go oczywiście najpierw zainstalować. Dostępnych jest wiele dystrybucji I^AT_EX. Osobiście korzystam z TeX Live [?], dostępnego zarówno pod Windowsa jak i Linuksa. Dobrze jest również zaopatrzyć się w środowisko do I^AT_EX i BibTeX (o tym w sekcji A.3). Użytkownikom Linuksa polecam do tego programy Kile [?] oraz KBibTeX [?].

A.2 Formatowanie

Należy zachować formatowanie zgodne z niniejszym szablonem. Preferowany jest druk dwustronny. W związku z tym proszę zwrócić szczególną uwagę na położenie szerszego marginesu. Powinien się on oczywiście znajdować od strony bindowania.

Wszystkie ustawienia marginesów, stylu nagłówków, wykorzystanych pakietów etc. znajdują się w pliku praca_dyplomowa.sty.

Należy unikać wiszących spójników (zwanych też sierotami). W tym celu należy stosować po spójnikach twardą spację. W IATEX uzyskuje się ten efekt poprzez umieszczenie pomiędzy spójnikiem a następującym po nim słowem znaku tyldy. W celu ułatwienia tego procesu do szablonu dołączono plik korekta.sh. Jest to prosty skrypt basha – użytkownicy Windowsa muszą go dostosować do swojego systemu – który wywołuje polecenia perlowe wstawiające twardą spację po spójnikach we wszystkich plikach z rozszerzeniem *.tex w bieżącym katalogu. Przed uruchomieniem skryptu dobrze jest wykonać kopię zapasową.

Przy składaniu pracy przydatny może okazać się tryb draft, który sprawi że zaznaczane będą miejsca w których tekst nie został prawidłowo złamany. Jeśli IŁTEX nie potrafi prawidłowo złamać jakiegoś słowa można w preambule dokumentu użyć polecenia hyphenation.

A.3 Bibliografia

Wszystkie źródła informacji, rysunków, danych itd., które zostały wykorzystane przy tworzeniu pracy muszą zostać podane w bibliografii. Ponadto, wszystkie źródła podane w bibliografii muszą być cytowane w tekście. Za każdym razem, kiedy w pracy pojawia się treść na podstawie jakiegoś tekstu źródłowego czyjegoś autorstwa, oznaczamy takie miejsce przypisem¹. Należy pamiętać, że korzystanie ze źródeł bez ich podania w bibliografii może być podstawą do oskarżenia o plagiat.

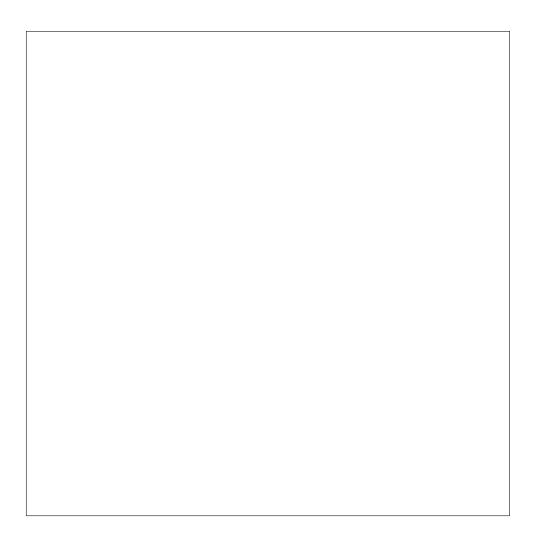
Należy zwrócić szczególną uwagę na jakość cytowanych źródeł internetowych. Najlepszym rozwiązaniem jest ograniczenie się, na ile to możliwe, do oficjalnych stron projektów. Ponadto, odnośniki do źródeł elektronicznych muszą zawierać pełną ścieżkę do zasobu.

Bibliografię należy przygotować korzystając z mechanizmów dostarczanych przez LaTeX (patrz rozdział 4.2 w [?]). Zalecam korzystanie w tym celu z BibTeX. BibTeX sam wygeneruje bibliografię na podstawie przygotowanej prostej bazy danych i zagwarantuje że w spisie literatury pojawią się tylko te pozycje, które są faktycznie cytowane w pracy. Pozwoli to zaoszczędzić naprawdę sporo czasu.

¹[?], str. 9

Dodatek B

Płyta CD

Do pracy należy dołączyć podpisaną płytę CD w papierowej kopercie. Poniżej należy zamieścić opis zawartości katalogów.

Zawartość katalogów na płycie:

dat : pliki z danymi wykorzystane w trakcie badań

db: Zrzut bazy danych potrzebnej do działania aplikacji

dist : dystrybucyjna wersja aplikacji przeznaczona do uruchamiania

doc : elektroniczna wersja pracy magisterskiej oraz dwie prezentacje wygłoszone podczas seminarium dyplomowego

ext : ten katalog powinien zawierać ewentualne aplikacje dodatkowe potrzebne do uruchomienia stworzonej aplikacji, np. środowisko Java, PostgreSQL itp.

src : kod źródłowy aplikacji (projekt środowiska Eclipse / Netbeans / Qt Creator / ...)

Oczywiście nie wszystkie powyższe katalogi są wymagane, np. dat, db albo ext mogą być niepotrzebne.